

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה יא.

מסורת הש"ס

(א) נ"א חסדך א"ל אחי קא
 מחזק, (ב) מנחות ז"ל
 (ג) ברכות טו' ע"ש
 (ד) ועמ"ש בנדר על גילוי
 ברכות מ' דמלאה להספיק
 (ה) לקמן ט"ז
 (ו) [תוספתא שנה פ"ח
 שנה פ"ח ה"ט] סנהדרין
 ה"ט [תוספתא סנהדרין
 פ"ד ה"ח] (ז) [תוספתא
 פ"ד ה"ח ה"א] (ח) [שם]
 (ט) לקמן י"ג
 (י) [תוספתא חובות
 קד' ל' ויע"ש תוספות
 ב"מ לז' ד"ה מדבר שניהם
 וכו']

תורה אור השלם

נספדרה חכילה. האבחינו שנקשרה
 נסיוורא נקיע נורא לאספיוורא. נטול ו
 כולן מיני שררה זה זה למעלה מה: **נ**
 וקרין גוים: **נאנונינוס ורבי**. זה בא
 לייטובא: **נלע"ו**: **נלון**. רפנאי
נלע"ו: חיוורן וסיוורן מועילין למחלה:
נלחי בה. עשוין אוהו יין איד קעב
 כל יין ברו העומד תחמי: **נלחמא**.
 מדלח תלי ר"מ טעמא כשריפה אלמא
 לאו חק העובד: כוכבים הוא לשם
 עבודת כוכבים: **נרנן**. דחלו טעמייהו
 בה קבנרי חוקא היה לשם: **נלח מדרכי**
האמורי. אינה מדרכי האמורי לחוש
 ללח תעשה כמעשים (שמות נג):
נסיבותא הוא. שם שורשין עליו מרחין
 שמתיחה חשבה להם שחנה להם המיתה
 ששרפו עלה ופחלו לעבודת כוכבים:
נשלוס חמות. נדלקיהו חמי: **נשעיש**
 מנה **נורי**. משמע הכהן שרף. אורי
 משקל של אור והוא **נל** שלמים והקלע
 ד' דינארי והדינר הוא משקל והבו
 קוטענעני"ה: **נשעיש מנה**. כלי
 תשמיש היו שזין נשעיש מנה: **ומדי**
אחרינא לא. מפקדינן אלח כלי
 תשמישו: **עוקרין**. בנהיה. הגידין
 לבד שעל פרסומיה עוקר וחוזק
 אפוגרימ"ט **נלע"ו**: **כחוס שירב**
עליו. דהוא כלי תשמיש: **טיקרב**
שם בה טריפס. שזהבמה נטרפת
 בו אסור לעשותו ואף על פי
 שאין סופו להיות ממנה אסור
 לגרוס לבהמה טריפוס: **ידיים**
 מנשר

מר: צִנּוֹן מִחֶתָּךְ אוֹכֵל חֹזֶרֶת
 יְדִבִּי רַבִּי יִשְׁמְעֵאל לִמָּה נִקְרָא
 בַּחֲבוּת לֹא קִשְׁיָא הָא בִּרְבִּי
 מִכְּלָל דְּר"מ סָבַר לֹא שְׂנָא מִ
 בֵּה שְׂרִיפָה פִּלְחִי בֵּה לַעֲבוּדָה
 מִכְּלָל דְּרַבְנֵן סָבְרִי שְׂרִיפָה חוּס
 מִדְּרַבִּי הָאמּוּרִי וְאִי חוּקָה יִרְיָא
 תִּלְכוּ אֵלֵּא דְכ"ע שְׂרִיפָה לֹא
 קְמִיפְלָגִי ר"מ סָבַר לֹא שְׂנָא כִּי
 בֵּה שְׂרִיפָה פִּלְחִי בֵּה לַעֲבוּדָה
 חֲשִׁיבָא לְהוּ וּפְלַחִי בֵּה וְשִׁאֵין
 שְׂוֹרְפִין עַל הַמִּלְכִּים וְאִין בּו
 וּבְמִשְׁרָפֹתֵי אַבּוּתִין הַמִּלְכִּים
 שְׂוֹרְפִין עַל הַנְּשִׂאִים וְמָה הֵם
 וּמַעֲשֵׂה שְׂמַת ר"ג הוֹקֵן וְשִׁרָה
 מָה הֵם שְׂוֹרְפִין עֲלֵיהֶם מִיִּטְוֵן
 אַחֲרִינָא לֹא וְהִתְנִיא עִיקּוּרֵין ע
 רַב פֶּפֶא סוּס שְׂרַבֵּךְ עֲלֵיו וְכִי
 שְׂרִיפָה אִסּוּר וְשִׁאֵין בֵּה מִרִּיר

הוא משום חשיבות לפי מקנה דרכו
הוא אצל ודאי אי לא הוה כתיב בדלא
לקיימו בקופין ואילו בעיר הגדולה
דקופין ימיה מנווה לא בעדין דכא
(דף יג.) גבי נטא וותין שוקל של עובד
כמו המכירין של מהה מהה אלף צער בעי
עיקור שיש מה טריפה פ"ה דלסוק
משום כל תשחית הוא אם
ועוד קשיא דתבוסתא משמע דלסוק
(פ"ה) עוקרין על המלסח ולא מדרכ
באמרה וא"ת מאי קמ"ל ברישא פסי
וגם פסי

צַנּוֹן וחזרת לא בימות
בפרק כעל מעביין
חיים והא תניא נראה סס המ'
הגשמים יי' למדמיר הכא בע'

הפך מאכל קישות מרחיב מעיים והא תנא
שמן קישואין מפני שקשין לגופו של אדם
כפי הא בוטרי: יום הלידה ויום המיתה:
מה שיש בה שריפה ולא שנא מיתה שאין
בכוכבים אלמא שריפה לאו חוקה היא
היא והא תנאי ששורפין על המלכים ולא
אנן היכי שרפינן והכתיב יבחקוקיהם לא
חוקה היא אלא חשיבותא היא והכא בהא
תתה שיש בה שריפה ולא שנא מיתה שאין
בכוכבים ורבנן סברי מיתה שיש בה שריפה
מה שריפה ולא חשיבא ולא פלחי בה גופא
ישום דרכי האמורי שנאמר בשלום תמות
וגו' וכשם ששורפין על המלכים כך
שורפין על המלכים מיטתן וכלי תשמישן
ליו אונקלוס הגר שבעים מנה צורי והאמרת
ליל תשמישן אימא בשבעים מנה צורי ומדי
המלכים ואין בו משום דרכי האמורי אמר
ממה טהורה לא והתניא עיקור שיש בה
ה מותר ואיהו עיקור שאין בה טריפה
המנשר

כפי אפילו רבי יהודה מודי דלא גמרינן מנייהו לא חזינא
תחא לא היה לנו להסתובב אף בנהגה של שטות וספיק איני
דמכיר (והנה יג) לפי חכר אינא למעמד דקופחין הוא כנא
ינין הסם: עזקורין ע"ה השבצים. וזאת ואמאי לא פריך
כדכידס דבנהגתא משום דל תפסית ליה דיוון לכדנדרו לא
חזים אף הנהגתא דהמך שחור כדנוד לכל ישראל
לגרוס טריפות לבהמה טהורה בידים וזממה וכו' קדשים
הכי מוכח מהבא דמיירי בבהמה טהורה אפילו בבהמה
ומותר באחילה קאי לכן נראה לפרש אסור באחילה
האסור עיקור שיש בה טריפה אסור באחילה ומותר
דאסור באחילה יש נמר דמותה בבהמה אסורא ליה
אנפריא לאשמעין אף היתר אכילה שאלא יאסר מפני כיה

4.

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

הנהגות הב"ח
(ב) תוס' ד"ה ואי וסי'
רבי יהודה דהתם דלא:
(ג) בא"ד נדאורייתא
דלאי קס:

לְעוֹזֵי רֵשׁ"י

לייטוב"א. חסה,
רפנ"א. צנון,
קושטנטנינה,
(עיר בתורכיה),
אמגרימ"ט
[אישידיטיזיר]. לכרות את
סיתרי הברך.

מוסף רש"י

הא בוזטרי. יסין (ברכות
(33). שורסין על
המלכים. שמתו, מתמן
וכלי תשמסן, ואין כהן
משום דרבי האמורי
(סנהדרין 10ב).

סגל